CİLT-3
Sayı-66
1974
Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

FIÇILAR ÜSTÜNDE BUZ KAYAĞI

Dünyada çeşit çeşit rekorlar kırılmaktadır. Bunların garipleri fakat gerçek olanları insanı hayrete düşürmektedir. Buz kayağı klübünün Amerika'da her kış tekrarladığı bir yarışta, peşpeşe sıralanmış kocaman fıçılar üzerinden atlama rekorları kırılmaktadır. Ayaklarda buz patenleri ile yapılan bu atlayış ta şimdiye kadar en büyük rekoru 17 fıçının üzerinden ortalama dokuz metre birden atlayan genç bir yarışçı kırmıştır...

Yazılar ve resimler : GOSCINNY ve UDERZO ● Türkiye'de yayın hakkı Milliyet gazetesine aittir

RED KİT / Grandük

Grandük Leonid, uşağı Bülenkov ve Red Kit uzak batıya bir seyahate çıkarlar. "Issız Geçit" bölgesine giderken arabaları havaya uçurur...

DEVAMI VAR

Gülten DAYIOĞLU'ndan bir hikâye

Soylu köpekle, sokak köpeği

"Kimo" bakımlı, soylu ve güçlü bir ev köpeğiydi. Sahipleri onu çok seviyorlardı. En iyi yiyeceklerle besleniyor, tüyleri kokulu sabunlarla yıkanıp taranıyordu. Ev halkı onu sık sık sevip okşuyordu ama, Kimo yine de dertliydi. Gün boyunca, evde ve bahçede, tembel tembel dolaşıp durmaktan ve arkadaşsızlıktan bunalıyordu.

Birgün, bahçeyi çeviren demir parmaklıkların yanına gitti. Aralıktan burnunu dışarıya çıkararak yoldan gelip geçenlere bakmaya başladı. Bir süre sonra, parmaklığın önünde küçücük, kapkana bir sokak köpeği belirdi. Kimo, onu pek sevdi:

-Hey, küçük nereye böyle!

-Hiiiç, dolaşıyorum burada...

-Sahibin kızmıyor mu?

-Sahibim yok ki. Sokak köpeğiyim ben. Annem, sokaklarda dolaşarak yiyecek bulmayı öğretiyor bana...

Kimo, şaşırmıştı:

-Eviniz nerede?

-Evimiz mi? Ne evi? Sokak köpeklerinin evleri yoktur. Dilediğimiz yerde yatarız.

-Ya, demek böyle... Sokak köpeklerinin nasıl yaşadıklarını hiç bilmiyordum. Anlatman iyi oldu... Yavru köpek:

-Karnım aç. Yiyecek bir şeyler aramalıyım. Haydi hoşça kal, diyerek oradan uzaklaşmak istedi. Kimo telâşla atıldı:

-Dur, gitme. N' olursun gitme!

-Neden?

-Canım sıkılıyor. Biraz daha konuşalım. İstersen parmaklığın arasından bizim bahçeye geç. Haydi gel... Burada rahat rahat konuşup eğleniriz.

Yavru köpek, onun yalvarmalarına dayanamadı. Bahçeye atladı. Açlıktan karnı gurlaya gurlaya, Kimo ile oynamaya başladı. Ona sokak köpeklerinin oyunlarını öğretti. Neşe içinde hoplayıp zıpladılar. Gevrek gevrek havlayarak, birbirlerini kovaladılar. Kimo, çok sevinçliydi. Tüm sıkıntıları dağılmıştı. Bu eğlence, öğleye kadar sürdü. Öğle

ZaFrESA & ÇiZGiLi FoRuM

sıralarında evin hizmetçisi: "Kimo... Kimo... Kimo...!" diye bağırmaya başladı. Kimo, bahçenin öteki ucundaydı. Sesi duyunca, sevinçle kuyruğunu sallayarak, kulaklarını dikti. Yavru köpek:

-N'oldu. Neye seviniyorsun? diye sordu. Kimo:

-Beni çağırıyorlar, dedi.

-Kim çağırıyor?

-Sahibimin hizmetçisi.

-Ne yapacak acaba?

-Yemek verecektir.

Sokak köpeği yutkunarak:

-Neee? dedi. Yiyeceğini kendin arayıp bulmuyor musun?

-Yooo! Sahibim veriyor yemeğimi. Gel, gidelim de yediklerimi gör. Ve Kimo koca kulaklarını savurta savurta, eve doğru koşmaya başladı. Sokak köpeği de peşine takıldı...

Hizmetçi, Kimo'nun yemeğini mutfak kapısının önüne koymuştu. Kimo varıp, tabaktakileri şöyle bir kokladı:

-Aman ne güzel! Bugünkü etler tam istediğim gibi, diye yutkundu. O sırada sokak köpeği, soluk soluğa yanına geldi. Et kokusunu taaaa, uzaklardan duymuştu:

-Çok acıktım. Dün gece denberi ağzıma bir lokma yiyecek koymadım, diyerek başını Kimo'nun tabağındaki etlere doğru uzattı. Etlerden birini gözüne kestirmişti. Tam o parçayı ağzına alacağı sırada, Kimo öfkeyle üstüne atıldı:

-Çekil git. Bunlar benim yemeğim. Hepsini de kendim yiyeceğim. Yavru köpek, açlıktan kıvranıyordu. Salyalarını akıtarak:

-N'olursun, bir parçasını da ben yiyeyim! diye yalvardı. Ve yeniden, burnunu etlere uzattı. Fakat Kimo:

-Olmaz, diye gürledi. Git buradan.

Bu sırada sokak köpeği dayanamayıp, etin bir parçasını kapmıştı. Terbiyeli ve soylu Kimo, olanca gücüyle yavru köpeğe saldırdı. Onu pataklamaya başladı. Bir ara ensesini öylebir dişledi ki!.. Yavru köpek, neye uğradığını anlayamadı. Acı acı havlayarak, ağzındaki eti yere attı. Fakat Kimo'dan kurtulamıyordu bir türlü. Köpeğin öfkesi kabarmıştı. Durmadan saldırıyordu. Sokak köpeği, ondan küçük ve güçsüzdü. Kimo ile başa çıkamayacağını anlayınca; "Anneciğim kurtar beni!" diye ulumaya başladı. Annesi, sokakta kaldırıma uzanmış, güneşleniyordu. Yavrusunun çağrısını duyunca, hemen yardımına koştu. Demir parmaklıkları aşıp bahçeye girdi. Kimo onu görünce, şöyle bir duraladı. Sonra yeniden saldırıya geçti. Bir yandan yavruya pençe atıyor, bir yandan da anne köpeği dişliyordu. Üç köpek, birbirlerine girmiş, kıyasıya dövüşüyorlardı.

Gürültüyü duyan ev sahibi ile hizmetçi, koşarak oraya geldiler. Hanım:

-Aman Allahım! soylu köpeğim sokak köpeklerinin saldırısına uğramış, diye bağırırken, hizmetçi süpürgeyi kapıp yavru köpekle anasının üstüne saldırdı. Onları döve döve, bahçe kapısından sokağa attı. Hanım:

-Gel yavrum, gel güzelim. Soylu çocuğum benim. Onlarla dövüşmek yakışır mı sana? Boş yere yorulup öfkelendin. Gel evimize girelim, diye okşayarak Kimo'yu içeriye aldı. Sonra:

-Sokaklar başıboş köpeklerle doldu... Evlere bile saldırmaya başladılar. Bunları yok etmek gerek. İlgililere durumu bildirmeliyim, diye homurdanarak telefona uzandı.

O sırada anne köpek, yavrusuyla boş bir arsaya sığınmıştı. Küçük, korkudan, acıdan ve açlıktan tir tir titriyordu. Annesi, hiç durmadan yaralarını yalayarak, yavrusunun acılarını dindirmeye çalışıyordu.

Balıklar suyun altında nasıl soluk alırlar?

YÜZERKEN suyun altına daldığınızda, nefesinizi tutmak zorunda kalırsınız çünkü, soluk alamazsınız.

Oysa balıklar her zaman suyun altında yaşıyorlar. Peki, nasıl soluk alıyor bu hayvanlar?

Yaşayan her varlık canlı kalmak için soluk almak zorundadır. Havadan oksijeni alır, içimize çeker ve hücrelerimizi canlı tutarız. Buna karşılık bize yararlı olmayan karbon dioksidi dışarı çıkarırız.

İnsanlar ve diğer yeryüzü canlıları gibi, hayvanlar da havaya gereksinme duydukla rından, oksijen aldıklarından ciğerleri vardır. Balinalar, ayıbalıkları gibi memeli deniz hayvanlarının da ciğerleri vardır; bu yüzden bu hayvanlar soluk almak için denizin üstüne çıkarlar.

Oysa balıkların solunum için özel bir solunum sistemleri vardır: Sudan oksijen almak için, ciğer yerine solungaçlarını kullanırlar.

Balıkların solungaçları fırfırlı kenara sahiptir, böylece alanı genişler. Bunlar bir tabakayla (operkulum) korunurlar. Bu koruyucular başın iki yanında yer alırlar. Balık soluk aldığı zaman, ağzından içeri su girer ve solungaçlardan dışarı çıkar.

Balık soluk alırken ağzının tabanını alçaltır; böylece suyun içinde giderken ağzına giren suyun baskısını hafifletmiş olur.

Aynı hareketle, başın iki yanındaki koruyucu kapaklar, balığı saran suyun baskısıyla balığın gövdesine yapışırlar. Böylece de, solungaçlara dışardan suyun girmesini önlemiş olur.

Balığın solungaçlarındaki kıvrık koruyucu kol, bir sürü ince liften oluşur. Kan damarları solungaç kolundan geçer ve bu ince lifleri meydana getirmek üzere kollara ayrılır. Bu liflerin duvarları öylesine incedir ki sudan oksijeni içlerine alırlar ve balığın kan dolaşımı sistemine iletirler.

O zaman balık ağzının tabanını yükseltir. Böyle yapınca ağzındaki su baskıyla karşılaşır ve solungaçlardan operkulumlara geçip dışarı çıkar.

FEN FRESA & ÇİZGİLİ FORUM

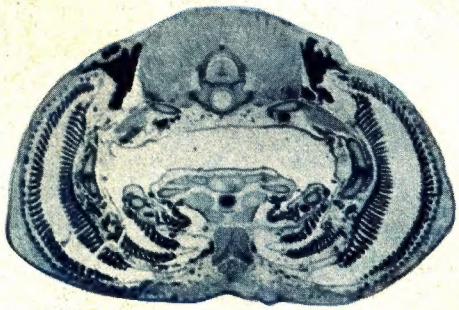

Köpek balığının fırfırlı kenarları olan solungaçları

Havadaki oksijen, sudaki oksijenden daha çok olduğu halde, balık suyun dışında havasızlıktan boğulur. Bunun nedeni, solunum sisteminin yalnızca suyun altında görevini yerine getirebilme yeteneğinde oluşudur.

Son zamanlarda bilim adamları, balığın solunum sistemini incelemektedirler. Bunu yapmaktaki amaçları, bu sistemi insana uygulamak ve insanın suyun altında soluk almasını sağlamaktır.

Bu iş başarılabildiği takdirde, dalgıçlar için büyük kolaylıklar ortaya çıkacaktır. Kocaman özel aletleri olmadan, suyun altında kolaylıkla dolaşabileceklerdir.

KURUTMA KAĞIDI NEDEN MÜREKKEP EMER?

Süt veya limonata içine bir kamış koyduğunuz zaman, sıvının kamışın içinde siz emmeden önce de biraz yükseldiğini göreceksiniz. Eğer biraz mürekkep döküp, kurutma kâğıdını dik olarak mürekkebe değdirirseniz, sıvının kâğıtta yükseldiğini göreceksiniz.

Sıvıların bu şekilde hareket etmesi, bilginlerin kılcal damar hareketi dedikleri prensiple açıklanmıştır.

Dar bir tüp, su gibi bir sıvı içine batırıldığı zaman, sıvı, tüpün içinde yükselir. Böyle dar bir tüp, kılcal damar tüpü olarak adlandırılır. Suyun yüzünde gözükmeyen bir tabaka vardır. Su dolu bir havuzda böceklerin suyun yüzünde batmadan kaymalarını sağlayan yine bu tabakadır. Dar bir kılcal damar tüpü içinde bu tabaka, U biçiminde bir eğri, sonra da suyu içeri çeken bir güç oluşturur.

Basınç denilen bu güç belirli ağırlıktaki suyu tüpün içinde tutar. Böylece, eğer tüp geniş ise sıvı az yükselir. Fakat tüp dar ise aynı miktardaki sıvı daha çok yükselir.

Bu gücü, suya batırılmış bir kamışla, ya da tüpün içine yukarıdan üfleyerek inceleyebilirsiniz. Eğer yükselen suyu tekrar kabın içindeki suya gönderecek kadar kuvvetli üfleyebilirseniz, kılcal damar hareketini yenmiş ve üfleme kuvvetinizle suyun basıncını eşitlemiş olacaksınız.

Kılcal damar hareketi başka durumlarda da görülür. Yağ lâmbasındaki yağ kılcal damar hareketi ile fitil boyunca yükselir ve yakılır. Çay birikintisi içinde bulunan bir tüp şeker, sıvıyı emer çünkü çay şeker tanecikleri arasındaki kılcal damarlar arasında yükselir. Aynı hareketin, bitkilerin topraktan su almasından ve bitkinin özsuyunun gövdede ilerlemesinde önemli yeri vardır.

Aynı zamanda, toprağın kendi parçaları arasında milyonlarca kılcal damarı vardı. Su yerin dibinden ve kılcal damarlardan çıkarak yüzeye gelir. Bu yüzden bahçıvanlar toprağın yüzünü çapalayarak kılcal damarları, parçalarlar. Böylece suyun yükselmesini ve sıcak havalarda suyun buharlaşmasını önlerler.

Topraktaki suya kılcal damar hareketini uygulayabileceğiniz ilginç bir deney var. Bir parça kurutma kâğıdı, bir cam kavonoz ve biraz fasulye tohumu alınız... Kurutma kâğıdını kavonoz içinin büyüklüğünde, silindir biçiminde kıvırın, iğne veya başka bir kâğıt tutturucu ile tutturun. Kâğıdı kavonozun içine koyun. Tohumları kavonozun ortasına, kâğıtla kavonoz arasına sıkıca yerleştirin. Son olarak, kavonozun dibine 1,5 cm. yüksekliktе su koyun. Su hemen kurutma kâğıdında kılcal damar hareketi ile yükselerek tohumları nemlendirecektir. Birkaç gün sonra tohumlar filizlenmeye başlayacaktır. Özellikle kavonoz karanlık ve sıcak tutulmuşsa, tohumlar filizlenecektir. Su 1,5 cm. üstüne çıkıncaya kadar bekleyiniz. Günler geçtikçe tohumların büyüdüğünü inceliyeceksiniz.

Fasulyeler aşağıya, suya doğru beyaz kökler salacaklar, ve yukarıya, ışığa doğru açık yeşil yapraklar filizliyeceklerdir. Fasulyeler, kökleri kavonozun dibine yetişinceye kadar kılcal damar hareketi ile kurutma kâğıdından emilen nemi alacaklardır.

● 1- Lâmbadaki yağ fitile kılcal damar hareketi ile yükselir.

● 2- Bitkiler kılcal damarsız büyümezler.

● 3- Kılcal damar hareketiyle sıvı, kamışta yükselir.

● 4- İlginç bir deney fasulyelerin, toprakta kullanılana benzeyen, kılcal damar hareketiyle nasıl büyüdüğünü gösterir. Silindir şeklinde tutturulmuş kurutma kâğıdı kılcal damar hareketi ile ıslak tutuluyor ve bu nem bitkinin büyümesini kolaylaştırıyor.

MUSLUKLARINIZDAN AYSBERG AKACAK!

Profesör Sinclair, mutfaktaki damlayan musluğu kapattıktan sonra küçük oğluna dönüp dedi ki : "Ne kadar su harcandığını bilseler, kimse musluğunu damlar bırakmaz. Herkes musluğunu çevirip de su akınca, bu su hiç bitmeyecek sanıyor. Oysa su damlayan milyonlarca musluktan her gün milyonlarca litre su boşuna akıp gidiyor ve dünyayı her geçen gün susuzluk biraz daha fazla tehdit ediyor. Çok kişi yalnız çöllerde suyun az olduğunu sanır. Ama bu çok yalnıştır. Yağmur suyuyla beslenen ırmaklara göllere sahip ülkeler, günümüzde tarlalarını, fabrikalarını, evlerini büyük zorluklarla suya kavuşturabilmektedir. Hızla artan dünya nüfusu aynı hızla su beklemektedir."

Küçük oğlu duyduklarından oldukça ürkmüştü anlaşılan ki, babasına sordu : "Peki ilim bilim adamları bu işe bir çare aramıyorlar mı?"

Bunun üzerine profesör küçük oğluna ilimin, bilim adamlarının su elde etmek için yaptıkları çalışmaları şöyle anlattı :

ATOMİK DAMITMA

Bütün dünya üzerinde deniz suyunu damıtan ancak 30 kadar muazzam tesis vardır. Bazıları atom enerjisinden ısı elde ederek deniz suyunu kaynatır ve buhar meydana getirir. Buhar soğutulunca temiz, taze su haline dönüşür ve tuz arta kalır.

Bu tesislerin en büyüklerinden biri Teksas'da Freeport'tadır. Meksiko Körfezi'nden deniz suyunu çeker ve tertemiz su halinde dışarı verir.

Ne yazık ki damıtılmış deniz suyu ile, su problemini çözmek çok çok pahalıya gelmektedir. 4.500 litre su için akıl almaz ölçüde para harcanmaktadır.

Şimdi suyla ilgili yetkililer, her yıl Antarktika kıtasından kopup denize açılan dev aysberglere gözlerini çevirmişlerdir. Bu aysberg-ler milyonlarca litre taze, iyi suyu dev gövdelerinde saklamaktadır. Kaliforniya Üniversitesi Okyanus Bilimi Enstitüsü'nde çalışan bilim adamları şimdiden Antarktika kıtasından Kaliforniya'ya nasıl aysberg getirebilecekleri konusunda çalışmalar, tasarılar yapmışlardır. Çünkü bu bölgede susuzluk büyük bir problem olmaktadır.

Aysbergler 16 km. den uzun, 1.5 km. den geniş ve 72 m. den yüksek donmuş su dağlarıdır. Bu ölçülerin dokuz katının denizin altında kaldığını da düşünürseniz, yüzen bu buz dağlarının ne miktar su tuttuğunu da anlayabiliriz.

Deniz mühendislerinin hesaplarına göre, üç tane okyanus römorku, en büyük aysbergi, Antartika'dan Kaliforniya'ya çekerek getirebilirmiş. Aysbergler önce Humboldt akıntısına getirilecek, oradan başka akıntılara uyarak Hawai 'den dolaşarak Los Angeles yakınlarında bir noktaya varacaklar.

Yararlı okyanus akıntılarından tam anlamıyla yardım görecekleri için römorkörler büyük bir çaba harcamadan dev buz dağını peşlerinde sürükleyebilecekler. Gemilerin en büyük görevi, aysbergi gerekli akıntıya sokmak olacak. Antarktika'dan Kaliforniya kıyılarına uzanan bu yolculuk bir yıl kadar sürecek.

Uzun yolculuk boyunca, ılık denizlerden geçerken aysberglerin erimemesi için üzerlerine zararsız plâstikten bir tabaka püskürtülecek ve bu tabaka aysbergin donmuş halini korumak için izolâtör görevi yapacak. Zaman zaman helikopterler püskürtme yoluyla bu tabakayı koruyacaklar. Aysbergler, beklendikleri yerin yakınlarına gelirken püskürtme işlemi duracak ve tabaka kendi kendine eriyip kaybolacak.

MİLYONLARCA LİTRE

Yolculuk boyunca aysbergin yarısı bile erise, milyonlarca litre donmuş, ama taze suyu birlikte getirecek. Kaliforniya'ya gelince, aysbergler sığ bir yere çekilecekler ve muazzam bir sosise benzeyen, havayla şişirilmiş kauçuk bir

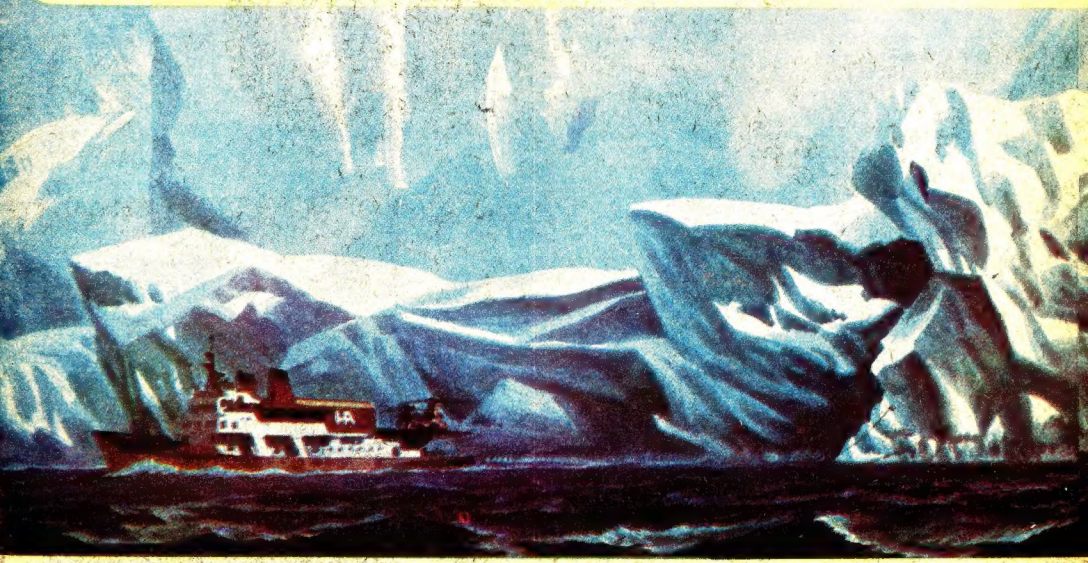

YARININ DÜNYASI

barikatla çevrelenecekler. Pompalarla barikatın içinde kalan deniz-suyu dışarı verilecek ve aysberg erimeye bırakılacak.

Buz dağı eridikçe pompalar taze suyu rezervuarlara aktaracaklar ve normal yollardan tarlalara, fabrikalara, evlere dağıtım yapılacak. Yapılan hesaplara göre, bir aysberg Los Angeles kentinin bir aylık su ihtiyacını karşılayacak kadar suyu beraberinde getiriyormuş.

İşin para yönü de çok ilginç. Aysbergin Antarktika kıtasından Kaliforniya kıyılarına getirilişi, püskürtme işlemi, kauçuk barikat dahil olmak üzere her şey 16 milyon TL. tutuyor. Bu da birkaç bin litreye eklenecek birkaç lira demek oluyor ki, zaten herkes o parayı vermeye çoktan hazır.

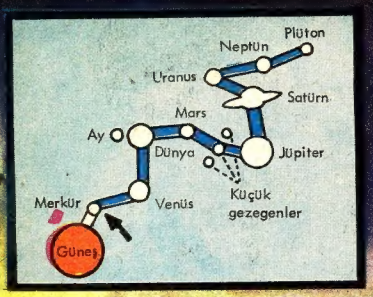

Çok çabuk bir göz atacağız, çünkü Güneş'e en yakın olan bu gezegende öğlen vakti kayalar fokur fokur kaynıyor.

Kitaplarda Merkür'ün yüzeyini, belki geleceğin uzay yolcusu böyle görecek.

MERKÜR

Başka gezegenlerde yaşamayı umut ediyor muyuz ? Böyle bir şey gerçekleşebilirse, oralarda hayat bulabilecek miyiz ?

Uzay yolculuğunun en büyüleyici soruları bunlar işte. Ve bu soruların karşılığını Merkür'de bulmak imkânsız gibi bir şey.

Merkür deyince akla ilk gelen, Güneş'e en yakın gezegen oluşudur. Güneş çevresinde öyle yakın bir yörünge çizmiştir ki kendine, Merkür gününün tam ortasında yüzeydeki kayalar erir ve sıvı gibi akarlar. Bukadar yakınlık sonucu, bir de şu gerçek ortaya çıkar: Güneş'in Merkür'ü çekim gücü aşırı derecede fazladır. Merkür yavaş yavaş kendi ekseni çevresinde dönerken, gezegenin çekirdek kısmı, yüzeyde korkunç zelzeleler, yer sansıntıları yaparak yer değiştirir.

Merkür'ün yörüngesi, Dünya'nınki gibi yuvarlak değildir. Bazı bölgeleri Güneş'e diğerlerinden daha yakındır. Günöte'de - yani güneşten en uzak nokta - 69 milyon km. 'dir ya da Dünya'nın Güneş'e olan uzaklığının yarısından daha azdır. Günberi'de - yani güneşe en yakın nokta - ise yalnızca 46.5 milyon kilometredir.

Merkür, bizim gün hesabımızla, 88 günde Güneş'in çevresindeki dönmesini tamamlar. Bu da yörüngesinde son derece büyük bir hızla hareket ettiğini gösterir: Saatta 172.000 kilometre hızla döner.

Bu gezegende yaşayıp yaşayamayacağımızı düşünmeden önce, hakkında ne biliyoruz, onu bir daha gözden geçirelim.

Astronomi ile Merkür hakkında bir şey öğrenmek çok zordur çünkü, Güneş gibi, uzayın aynı bölgesinde durur. Akşam olurken ya da sabahleyin çok erken saatlar - da görebiliriz. Göründüğü zaman da, her zaman ufka yakındır ve bu da bizim kendi atmosferimizin en yoğun olan bölgesinden gözleme zorunluğu yaratır.

Diğer bir problem de, Merkür'ün iç gezegen oluşudur ; yani Güneş'e Dünya'dan daha yakındır. Bu yüzden de onu hep yarım ay biçiminde falan görürüz. Merkür'ü dolunay biçiminde görebilmemiz, ancak Güneş'in öbür yanından olabilir.

Bütün bunların yanı sıra, Merkür bize bir zorluk daha çıkartır : Dünya'ya 80 milyon kilometreden fazla yanaşmaz. Yine de bilim adamları, bize uzak duran bu gezegen hakkında epey şey öğrenebilmişlerdir.

Örneğin, Merkür'de durağan yüzey biçimleri vardır. Bunlar dağ, çöl ya da daha akla yakın olarak, Ay ve Merih'te olduğu gibi, kraterlerdir.

Bilebildiğimiz kadarıyla, Merkür'de atmosfer yoktur, ama bazı bilginler az miktarda karbondioksit olduğunu iddia etmektedirler. Elbette, insanın soluk alması için uygun hava yoktur.

Merkür'ün gökyüzündeki durumunun bir tek kazancı vardır bizlere, o da zaman zaman güneşin önünden geçer ve biz de gezegeni profilden görürüz. Bu geçişe transit adı verilir. Merkür'ün son transiti 1970'te olmuştu, bundan sonraki de 1986 yılının 12 kasımında olacaktır.

YAŞAMA ŞANSI YOK

Bu transitler sırasında, gezegende atmosfer olmadığı kesinlikle anlaşılmıştır. Bu arada ölçüleri de alınabilmiştir. Merkür, Atlantik Okyanusu'nun en geniş olduğu yer büyüklüğündedir.

Merkür'ün kendi ayı yoktur ve son derece yavaş döner. Merkür'de bir gün bizim 8,5 haftamızın karşılığıdır.

Orada yaşayabilir miyiz dersiniz?

Şunu da unutmamak gerekir, Merkür'de korkunç hava değişikliği olur. Gün ortasında yüzlerce derece yükselirken, gece olunca, donma noktasının çok çok aşağılarına düşer hava sıcaklığı.

Yaşamak zorunluğu varsa, belki kutuplarında hayatta kalınabilir, çünkü orada ısı farkları daha azdır. Ne yazık ki, bu umut da zayıftır, çünkü bilim adamları bugüne kadar Merkür'ün eksenini tam işaretleyememişlerdir.

KABUSLAR DÜNYASI

Gelin yine de Merkür'e ayak bastığımızı düşünelim, çevremize bir bakalım, neler göreceğiz?

İlk olarak yerçekimi dikkatimizi çekecektir. Merkür'de yürüyen bir insan, Dünya'daki ağırlığının üçte biri kadar gelecektir. Yani Apollo astronotlarının Dünya'nın Ayı üzerinde karşılaştıkları çekimin iki katı.

Manzara çok vahşi ve ürkütücü olacak. Bomboş çöl gibi yerler, sivri sivri kayalıklar, yersarsıntısıyla sürekli olarak yerlerinden oynayan dağlar.

Gündüz gözü bu manzara büsbütün dayanılmaz olacak çünkü kayalar eriyecek, madenler sıvı haline alacak. Ve insan bu ısı karşısında saniyenin binde birinde bile dayanamayacak.

Merkür'ü ancak atmosferimizin en yoğun olduğu noktada görebiliriz. Bu da kesin sonuçlar almamızı engeller.

Bilginler Merkür'de hava olmadığını söylüyorlar. Merkür'e giden ziyaretçi kendi solunum aygıtını ve güneşe karşı korunmuş bir giysiyi götürmek zorunda.

Gece olunca herşey donacak, karanlık bir esrar çökecek her yana. Ama yıldızlar size arkadaşlık edebilirler.

Derken ufuktan güneş görünecek. Dünya'dan görünen Güneş'e benzemeyen bir Güneş... Bir kere bizim tanıdığımız güneşin iki katı büyüklüğünde görünecek ve ısısı dayanılamayacak kadar çok olacak.

Böylelikle, Merkür'ün bizler için ancak düşman bir gezegen olabileceğini anlayacağız. Ama onun kendine özgü bir hayatı yok mu acaba? Yalnız öylesine değişik ısılara hangi hayat biçimi dayanabilir ki? Susuz ya da atmosfersiz, yiyecek olmayan bir dünyada nasıl bir hayat olabilir?

Eğer Merkür'de hayat varsa, bu bizim tanımadığımız biçimde bir hayat olacaktır? Gerçekten bizler için Güneş Sistemi'nde yaşama koşulları bulmak çok zor; hele Merkür'de bunlar imkânsızlaşıyor.

ZAFER SA & ÇİZGİLİ FORUM

● Dünya ile Merkür'ün karşılaştırması.

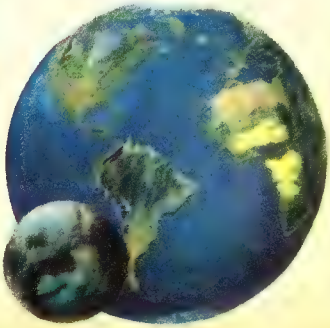

ALBAY BUM / Temizlik!

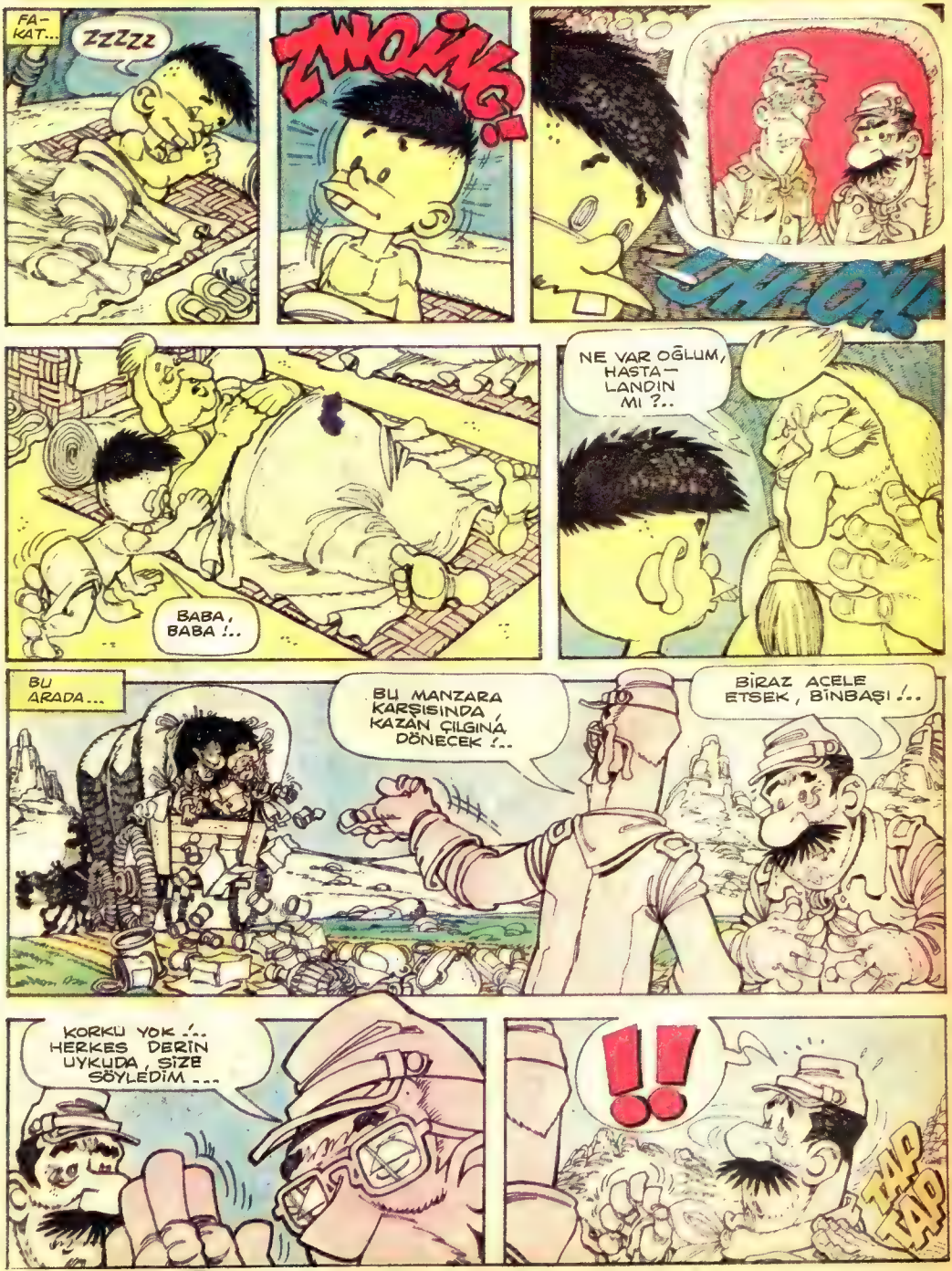

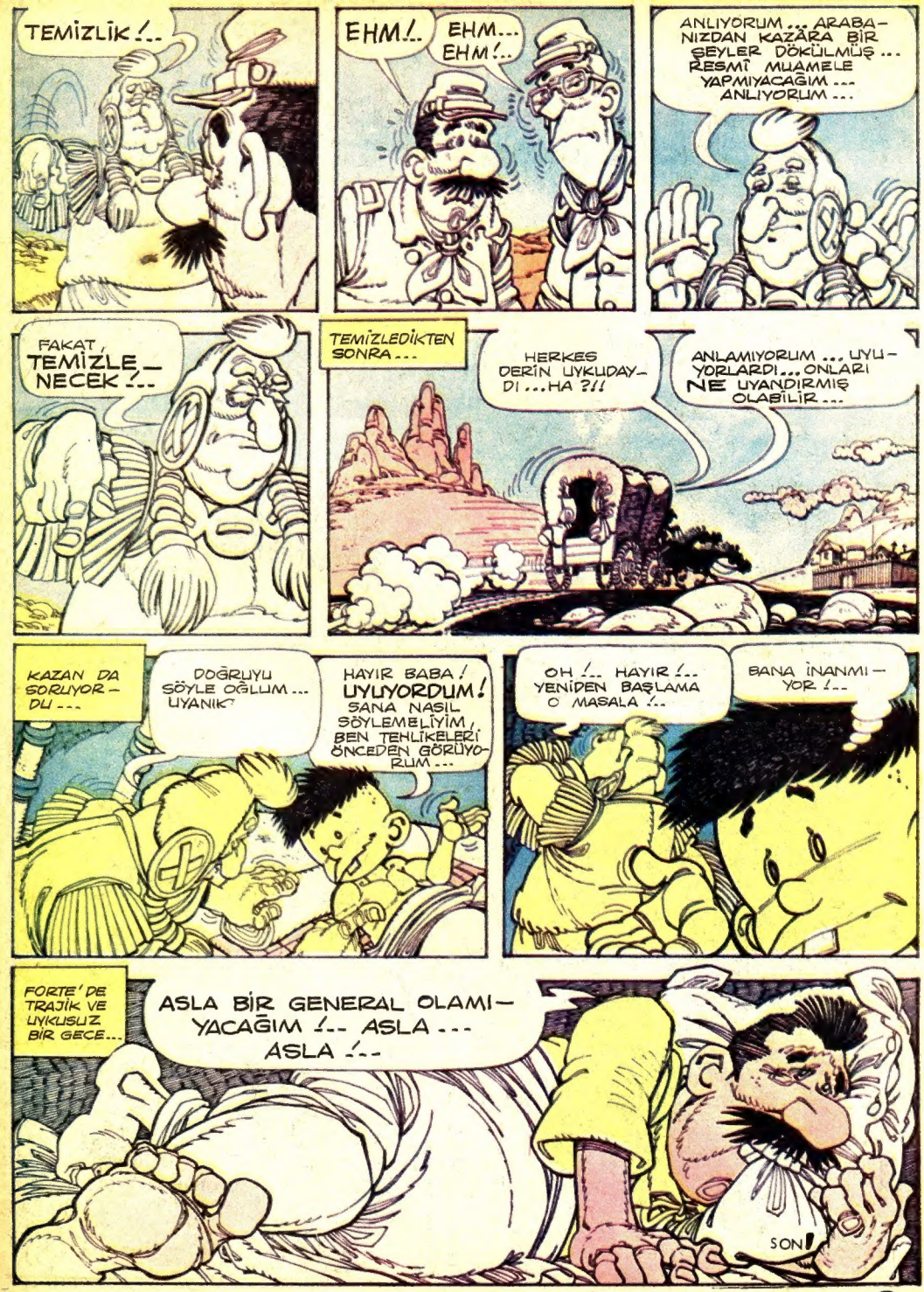
TEMİZLİK!..
EHM!..
EHM... EHM!..
ANLIYORUM... ARABANIZDAN KAZARA BİR ŞEYLER DÖKÜLMÜŞ... RESMİ MUAMELE YAPMIYACAĞIM... ANLIYORUM...
FAKAT, TEMİZLE— NECEK!...
TEMİZLEDİKTEN SONRA...
HERKES DERİN UYKUDAYDI... HA?!!
ANLAMIYORUM... UYUYORLARDI... ONLARI NE UYANDIRMIŞ OLABİLİR...
KAZAN DA SORUYORDU...
DOĞRUYU SÖYLE OĞLUM... UYANIK?
HAYIR BABA! UYUYORDUM! SANA NASIL SÖYLEMELİYİM, BEN TEHLİKELERİ ÖNCEDEN GÖRÜYORUM...
OH!.. HAYIR!.. YENİDEN BAŞLAMA O MASALA!..
BANA İNANMIYOR!..
FORTE'DE TRAJİK VE UYKUSUZ BİR GECE...
ASLA BİR GENERAL OLAMIYACAĞIM!.. ASLA... ASLA!..
SON

MICHEL VAILLANT

VE ARABADAN ELLERİNDE SİLAHLARIYLA İTALYAN ASILLI İKİ AMERİKALI İNDİLER. (1)

(1) LONDRA-MEKSİKA YARIŞINDA OLANLARDAN SONRA YARIŞÇILARIN SİLAH TAŞIMALARI YASAKLANMIŞTI AMA...

SİLAH TEHDİDİ ALTINDA İKİ KARDEŞ UĞURSUZ BİR DURAKLAMA ANI GEÇİRDİLER ...

AMA ROBERTO KOLAY BOYUN EĞECEKLERDEN DEĞİLDİ. ÖFKESİ BASKIN ÇIKTI, SİLAHI UMURSAMADI ...

DÖRDE KARŞI BİR GİBİ EŞİTSİZ BİR MÜCADELE SONUNDA ROBERTO KISKIVRAK YAKALANDI ...

RAKİPLERİNDEN BİRİNİN AKLINA ŞEYTANCA BİR FİKİR GELDİ... UMUTSUZCA DİRENDİ, AMA, BOŞUNA ...

NO NO NO!

AAAAAH!

CANHIRAŞ BİR FERYAT HAVAYI YIRTTI. BAYGINLIĞINA RAĞMEN RICARDO BU KORKUNÇ OLAYI KAVRAMIŞTI ...

Büyük yarışta Leader'lar önde gitmektedir. Vaillant gurubu ise takdik icabı geride kalmıştır...

ZaFreSA & ÇiZGiLi FoRuM

Köpekler 3

TEL GİBİ KILLI : Fox terrier (foks terier) denen bu çok cesur ve zorlu köpek, ilk zamanlarda tilki, porsuk ve toprak altında, oyuklarda yaşayan hayvanları avlamak için yetiştirilirdi. Adının aslı Fransızcadan gelmedir. Kökü de Latinceye dayanır. Latince terra yeryüzü, toprak demektir. Adlarını bir yana bırakırsak, bu cins köpekler artık evlerde beslenmek, köpek sergileri için yetiştirilmektedir. Bunların ayrıca son derece yumuşak, düzgün tüylü olanları da vardır.

ZaFFeSA & ÇiZGiLiFoRuM

AVKÖPEĞİ : Özellikle tilki avında kullanılan bu köpek, günümüzdeki durumuna, ününe kavuşana kadar çok dikkatli bir yetiştirme ve çeşitli soyların karışımı sonucu gelmiştir. Büyük bir dayanma gücü, hızı ve üstün bir "burnu" vardır. Genellikle koku almakta çok üstün olan tazı ile aynı atalara sahip olduğu sanılır. Sezileri, anlama gücü ve koku almaktaki ustalığı bu yüzdendir. Sürüler halinde, atalarından geçme içgüdüleriyle davranırlar. Evde süs olarak beslenmezler.